

*¿Por qué é triste una fonte que secou?
¿E o sol quando anoitece?*

TEIXEIRA DE PASCOAES

¿PER què és trista la font que s'ha estrocat
i el sol quan va a la posta?

¿És que més que el futur, Déu meu, em costa
rendir-te el meu passat?

Si et sacrifico l'ímpetu de la meva esperança,
si el meu timó sols navega al teu vent,
¿per què l'ala més lleu d'una recança,
folla igualment,

voldria sempre dur la meva nau enrera,
cap al país perdut
on són joves les fonts i el sol totjust nascut?
¿Què val el que m'espera?
No sóc avar sinó del que he viscut.

* * *

Però l'oblit esborra la llum de cada dia.

Si en l'ànima més feta al teu servei
el teixit més subtil d'orgull i melangia
encara és rebel·lia
contra la teva llei,

¿per què has fet, o diví Pare de la ironia,
tan bells els sentiments humans?
¿tan dolça la tristor, tan rara l'alegria
que mor abans?

¿Per què els poses tan dins de l'ànima que ens costa
creure en el seu pecat?
¿Per què és bella la font que s'ha estrocat
i el sol quan va a la posta?

18 juliol, 1939.